

tage Ordet, da jeg mener, at der nu ogsaa fra min Side bør gives et Tilsvaer til alle de Bemærkninger, der ere faldne fra moderat Side. — Der er jo gjort adskillige Indvendinger mod dette Lovforslag, og det er sikkert nok, at nogle af disse Indvendinger i ikke liden Grad have haft Karakteren af at male Fanden paa Væggen, som man siger populært. Det blev saaledes i Gaar sagt, at dette Lovforslag var uretfærdigt. Hvis det med Sandhed kan siges om et Lovforslag, at det er uretfærdigt, mener jeg, at det er en af de værste Anker, der kan fremføres. Det blev sagt, at det var uretfærdigt, fordi det ikke behandlede alle under samme Vilkaar, efter samme Regel. Et Lovforslag, som er retfærdigt, maa jo gaa ud fra, at alle, som ere under samme Vilkaar, skulle behandles efter samme Regel. Denne Paastand blev fremsat i Gaar, men da Paastanden nærmere skulde begrundes, bristede rigtignok hele Beviset, thi det er jo noget, som straks springer i Øjnene, naar man læser Forslaget igennem, at alle, som komme ind under Forslaget, blive behandlede efter samme Regel fuldt ud. Det, der sker ved Forslaget, er jo det, at man paalægger visse Virksomheder i vort Land en Pligt til i Ulykkestilfælde at give Arbejderne en Erstatning, og det er sikkert, at alle de Arbejdere, som komme ind under disse Virksomheder, ere samme Vilkaar undergivne og behandles efter samme Regel. Hvorledes saa det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) kan staa op og sige, at dette Lovforslag er uretfærdigt, thi det behandler ikke alle under samme Vilkaar, efter samme Regel, forstaar jeg ikke. Denne Paastand, som fremkom i Gaar fra det ærede Medlem, ledsagedes af en anden Paastand, nemlig den, at man her talte om en Ansvarlighedslovgivning, men man talte ikke om Skyld, og der var altsaa noget galt derved, for Begrebet Ansvarlighed maatte ledsages af Begrebet Skyld. Men ogsaa her er der en Fejltagelse til Stede hos det ærede Medlem — eller en Misforstaaelse, jeg ved ikke hvilket —, thi der er her sikkert nok Tale om Skyld, idet Skylden lægges paa de moderne Driftsmidler, som hele Lovforslaget jo omfatter. Det have vi saa ofte talt om ved tidligere Lejligheder, og jeg skal derfor ikke dvæle ved det her; det er der ingen Anledning til. Det, man gør ved dette Lovforslag, er, at man tager de farlige Virksomheder, de farlige Driftsmidler frem og paalægger dem det Ansvar, her

er Tale om, og gør man det, tror jeg, at man i Virkeligheden gør et stort Skridt fremad ogsaa i Retning af at naa den Understøttelseslovgivning, som man fra alle Sider ønsker. Jeg tror ikke, man naar til en virkelig Understøttelseslovgivning, før Spørgsmaalet om Ansvarlighed er løst. Staa vi nemlig uden Lovgivning paa dette Omraade, som vi i Øjeblikket gøre, og se ud over Samfundet paa, hvor Ulykkerne falde, springer det straks i Øjnene, at der er visse Virksomheder i vort Land, hvor Faren er større end i andre, og hvor der forefalder flere Ulykkestilfælde end i andre. Taler man saa om at reformere paa dette Omraade, og kommer man navnlig med en Fordring om, at Samfundet skal betale, ligger den Betragtning meget nær: Ja, Samfundet betaler for alle de Virksomheder og for alle de Tilfælde, hvor Faren omtrent er lige stor, men disse særlige Virksomheder er der ingen Grund for Samfundet til at tage sig af. Den Betragtning, tror jeg ogsaa, har været levende hos omtrent alle Medlemmer her i Tinget og hos alle, der have beskæftiget sig med de Spørgsmaal i den Række af Aar, i hvilken dette Spørgsmaal har været fremme. Jeg tror, det vilde være noget urimeligt, om man vilde tage netop disse farlige Virksomheder frem og sige: Der forefalder ganske vist mange flere Ulykkestilfælde i disse Virksomheder, men det bryde vi os ikke om, vi paalægger Samfundet, Landet i det hele, at betale i Fællesskab. Landbruget f. Eks., hvor der i Forhold til andre Erhverv ikke forefalder mange Ulykkestilfælde, skal betale sammen med de øvrige, thi — som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) sagde —: Lad os være kulante, lad Landbrug og Skovbrug betale under et. Der forefalder ganske vist 15 Gange saa mange Ulykkestilfælde i Skovbruget, som i Landbruget, men vi paalægger Hartkornet det hele, hvad gør det, om Hartkornet kommer til at betale meget mere derved? Lad os være kulante! Jeg tror, at hele denne Betragtning i Virkeligheden kun vinder Tilhold hos dem, der kunne staa sig derved, nemlig Ihændehaverne af de industrielle og de andre farlige Virksomheder, hvorom der er Tale. De kæmpe meget ivrigt for, at Samfundet skal tage det hele paa et Brædt og betale. Derfor se vi, at det ærede Medlem for Hørsens (Wulff), som i Gaar sagde, at han var Repræsentant for Arbejdsgiverne i disse Virksomheder, særlig har kæmpet for, at samtlige disse Krav som Følge af Ulykkestilfælde skulle bæres